

Ni mesura, ni proporcionalitat

written by Jaume Gras i Bartrolí | 31 de maig de 2024

Els gestors autonomistes tenen un problema greu amb els números. Amb els números i sobretot amb les proporcions. Són desmesurats en segons què. Ara són els pagesos del Pallars els qui els hi fan veure que cal ser prudents amb segons quins invents.

Els autonomistes tenen problemes seriosos a l'hora de fer segons quins números. En altres números tots sabem que no parlen tan clar. Fa ben poc hem vist com hi ha ajuntaments, en aquest cas un de progressista que crea càrrecs extraordinaris, com sub-alcaldies, amb salaris escandinaus.

Els pagesos del Pallars n'estan també fins al capdamunt de l'experiment *flower* de la reinserció de l'os al Pirineu. Volen saber si als plantígrads, com passa amb ells, ramaders i pagesos que els hi posen límits i control en tot, si les bestioles –amb perdó– també en tindran de límits.

La majoria dels ossos del Pirineu viuen al cantó de Catalunya. També és ben curiós que tothom vulgui venir cap aquí. Deuen olorar el descontrol.

Aquesta administració regional ara no pot controlar els ossos. Com tampoc ho fa amb els cabirols, els senglars, els conills, el caragol poma o els lloros argentins, si parlem exclusivament de la fauna. Ni els gossos pels carrers de tot arreu. Barcelona és la ciutat amb la densitat canina més elevada de tot Europa. I no només això. Des de fa pocs dies se sap que a vuit comarques de l'entorn, s'ha detectat també la presència d'un tipus de paparra gens amiga que si existeix i es transmet a tanta velocitat és precisament per culpa dels senglars, els conills i per l'elevada densitat de l'àrea metropolitana. En aquest cas de persones. És un detall, viure

tan "recollits", que en aquests tipus de transmissions és cabdal. Doncs tenim una capital amb una densitat asiàtica, poca broma.

Tot són excessos. L'administració sempre arriba tard a tot arreu i això ja és un clàssic. Es fa difícil saber si és per incompetència o perquè hi ha una certa dificultat amb l'aritmètica més elemental. Sobretot amb les proporcions, amb la mesura. Potser és per deixadesa. Però massa sovint arriba tard, malament i del poquet que ha de controlar, no controla mai res.

Només té un domini extraordinari amb el micròfon de la propaganda. El sector de la publicitat continua sent important i potent a la Catalunya dels autonomistes.

Des de fa anys, l'oficialitat es nodreix de bones intencions i de molta propaganda i publicitat per dir, *urbi et orbi*, que som una gent que ens mereixem anar al cel per les nostres bones accions. Publicitat pagada i informació, sovint amb voluntat propagandística. Una administració a la qual cada any els hi furten solidàriament 20 milions d'euros sense que ningú faci res de substancial per evitar-ho, necessita molta publicitat per fer creure que el país va a millor. Per fer creure que el país avança ni que sigui a pas de pardal.

Tots sabem que va a pitjor. I que ho fa a una velocitat que ara ja es percep de semestre en semestre. No cal esperar anys, ni observar les estadístiques i les enquestes cuinades per la mateixa casa. Tampoc són de fiar. Cada cop que un departament regional ens explica que han iniciat un programa pilot únic al sud d'Europa, ja podeu pensar malament. És una "maqueta" o una petita mostra que no prosperarà gaire perquè no hi ha calés. Cada cop que diuen que han fet un experiment social que és la repera, cal pensar que només és un anunci governamental ideat per sortir una estona als mitjans públics i subvencionats, per pal·liar l'ansietat del sector més bona fe de la població. És com quan busquen un nouvingut immigrant de color que parli

català. Tots tranquils que tothom s'incorpora a la comunitat de parlants! Fals.

Finalment, tot el que és essencial pels catalans, és a dir, l'atenció primària, l'hospitalària, la llengua, l'educació en general, la professional, els serveis a les persones grans... tot va cap avall per moltes proves pilot o iniciàtiques que pregonin perquè sovint només són un tast, sovint només és propaganda.

Als nostres autonomistes, als nostres *comanders* locals, la realitat els sobrepassa sense remei. No tenen remei. Els autonomistes ja han perdut la capacitat per controlar res. No tenen ni la capacitat per articular accions o actuacions amb mesura per evitar el caos o el col·lapse. Res. No saben dir prou a l'avarícia dels sectors més cobdiciosos del país, ni saben on són mai els límits. No tenen idea del que és la proporcionalitat, ni el seny que tant pregonem quan fa falta per fer el paper de pet savi.

Sovint, el que fan se'ls hi escapa de les mans perquè després de tants anys de fantasia confonen la seva retòrica amb la política i la realitat i no entenen que una bona part de la seva feina administrativa, que és la que haurien de fer com autonomistes, no es pot fer només amb publicitat i anuncis, amb propaganda i fatxenderia, sinó amb els recursos econòmics que no tenim, ni tindrem mai per què són diners que cada dia volen solidàriament cap a l'estimada Espanya que, això sí, els recompensa.

Aquesta administració tan ben instal·lada no controla ni el turisme de masses, ni la immigració, ni el preu dels pisos, ni els salaris baixos, ni la densificació brutal de l'àrea metropolitana, ni la minorització dels catalans... Res. Ni els ossos...

A veure si a Europa aprenen alguna cosa pràctica. Si és que algú aconsegueix un escó.